

§ 128.

За съществителны-ть и вспомогателный глаголъ.

1. Въ жесеъскыя-тъ климатъ сѫ найголъмы-ть животны.—Вмѣсто: сѫ, може да ся каже: намиратъ ся, съществуватъ. Тукъ глаголъ: сѫ, показва съществование, и затова е той тукъ съществителенъ.

Дунавъ бльше замързнялъ въ мъсѧцъ януарія. Бльше замързнялъ—попрошедше время, залогъ срѣдень. Тукъ глаголъ: бльше, не показва съществование, а само служи за помощь на глагола-ть: мързижъ, въ спряженіе-то, слѣдовательно той е тукъ вспомогателенъ.

Глаголъ: сѫмъ, быва:

- 1) Глаголъ съществителенъ, кога показва съществование;
- 2) Глаголъ вспомогателенъ, кога служи за помощь на други глаголы въ спряженіе-то.

Примѣч. На мѣсто съществителны-ть глаголъ: е, сѫ, често ся употреблява въ Бѣлгарскыя-тъ языки глаголъ: има, безлично.

2. Куче-то е добро и вѣрно животно.—Орела-ть е птица.—Исаакъ е бывъ сынъ Авраамовъ.—Всички-ть человѣци сѫ отъ Адама.—Има твърдѣ гољмы животны, каквъ-то е напримѣръ кита-ть; има и такива ситни животны, които не могатъ да ся видятъ съ просто око: тѣхъ можемъ да видимъ въ микроскопъ.—Микроскопъ е едно орудіе, въ което ся видятъ мънички-ть прѣдметы въ сто — двѣстѣ пакти поголъмы.

3. Напишете нѣколко прѣдложения съ глаголъ съществителенъ и спомогателенъ.

III.

Измѣнение на прилагателны-ть имена.

§ 129.

Какво быва прилагателно-то име въ прѣдложение-то.

1. Въ прѣдложение: земля-та е валчавеста, прилагателно-то име: валчавеста, е сказуемо.